

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2856/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јоаким Харди, адвокат из ..., против туженог „MAGNA SEATING“ ДОО са седиштем у Оцацима, чији је пуномоћник Бојана Шарић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 817/24 од 04.06.2024. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 817/24 од 04.06.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 817/24 од 04.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П1 83/2022 од 16.01.2024. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 90.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова износ од 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете преко укупно досуђеног износа од 90.000,00 динара до траженог износа од 240.000,00 динара и то на име накнаде штете за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 120.000,00 динара и за претрпљени страх преко досуђеног износа од 40.000,00 динара до траженог износа од 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати износ од 370,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за накнаду материјалне штете преко досуђеног износа од 370,00 динара до траженог износа од 740,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је

тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 157.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 817/24 од 04.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је обавезан тужени да тужиљи поред досуђеног износа на име трошкова поступка исплати износ од још 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од оптег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Наиме, правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи накнади нематеријалну и материјалну штету коју је претрпела усред повреде на раду 03.12.2020. године применом члана 164. Закона о раду, члана 154, 173 и 174. и 192. став 1. Закона о облигациним односима, и члана 11. став 1. Закона о безбедности и здрављу на раду. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, да се о ревизији туженог одлучи као о изузетно дозвољеној. Наводима ревизије туженог заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што представља недозвољен ревизијски разлог, јер се ради о ревизији из члана 404. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новначно потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова и односи се на новчано потраживање.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.03.2022. године, а прецизирана поднеском од 21.12.2023. године, док је вредност предмета спора 460.000,00 динара. С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Применом члана 154. став 1. и 165. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију нису трошкови који су потребни ради вођења ове парнице, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић